

ODILIAPEEL Afgraving moet in december klaar zijn; initiatiefnemers hopen

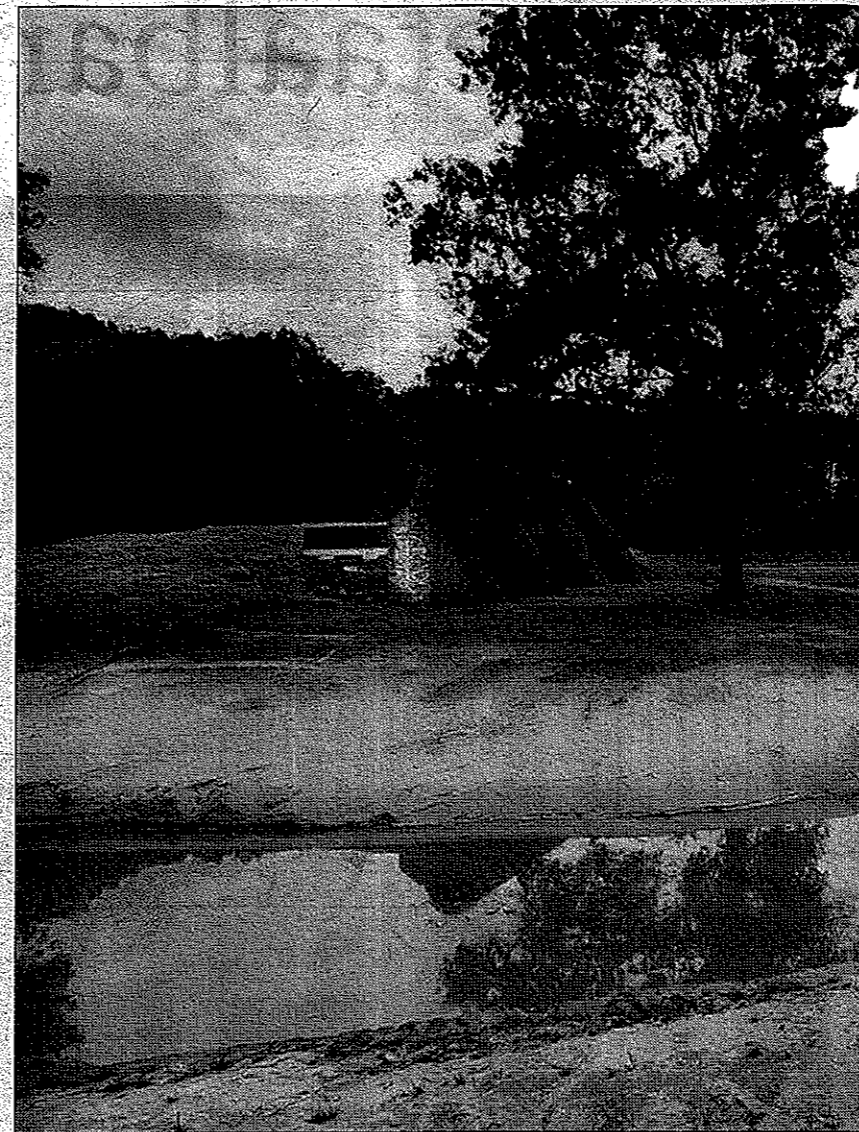
Visvijver én natuur

Wat begon als een plan voor een visvijver in Odiliapeel groeit uit tot een compleet natuurpark voor heel het dorp: De Peelsche Heide.

door **Henk Verhagen**
h.verhagen@bd.nl

ODILIAPEEL - Reuzenhopen geel zand liggen in een bosje aan de Beukenlaan in Odiliapeel te wachten op Van den Brand - Van Oort. Dit Udense bedrijf is al een poos doende om een deel van De Peelsche Heide af te graven en denkt daar begin december mee klaar te zijn. Er dient nog wel eventjes zo'n 20.000 kuub grond afgevoerd te worden.

Joop van Dijk uit Odiliapeel kan amper wachten tot het zover is. „Want dan is onze vijver klaar en kunnen we leden voor de visclub gaan werven.” Van Dijk die op korte afstand van De Peelsche Heide woont, is een aanhouder. De timmerman herstelt op dit moment van een hartoperatie en zegt zo'n jaar of acht geleden het idee voor een visvijver te hebben gelanceerd bij toenmalig raadslid John Timmers. „Het terrein was vrijgekomen en ik wilde er iets van maken. Mij werd gevraagd voor de gemeente wat op papier te zetten. Van het een kwam het ander. Dat het toch nog lang heeft geduurd lag niet aan de gemeente Uden, want die heeft er altijd achter gestaan.” Aanvankelijk voelde de provincie niets voor de ontgronding op die plek, later zag Defensie niks in zo'n waterplas vlakbij de vliegbasis omdat vogels een gevaar voor vliegtuigen konden opleveren. „Maar dat is allemaal voorbij.” De Peelsche Heide zal er, is de stellige verwachting van Van Dijk, als mini-natuurgebied met sprongen op vooruitgaan wanneer de gemeente klaar is met het park. „Vorig jaar is het terrein al ingericht waar de drie dassenburchten liggen. Het gebied is aangeplant en geldt straks als stiltegebied waar bezoekers liever wegblijven. Dat is beter voor de dassen en voor de vis-

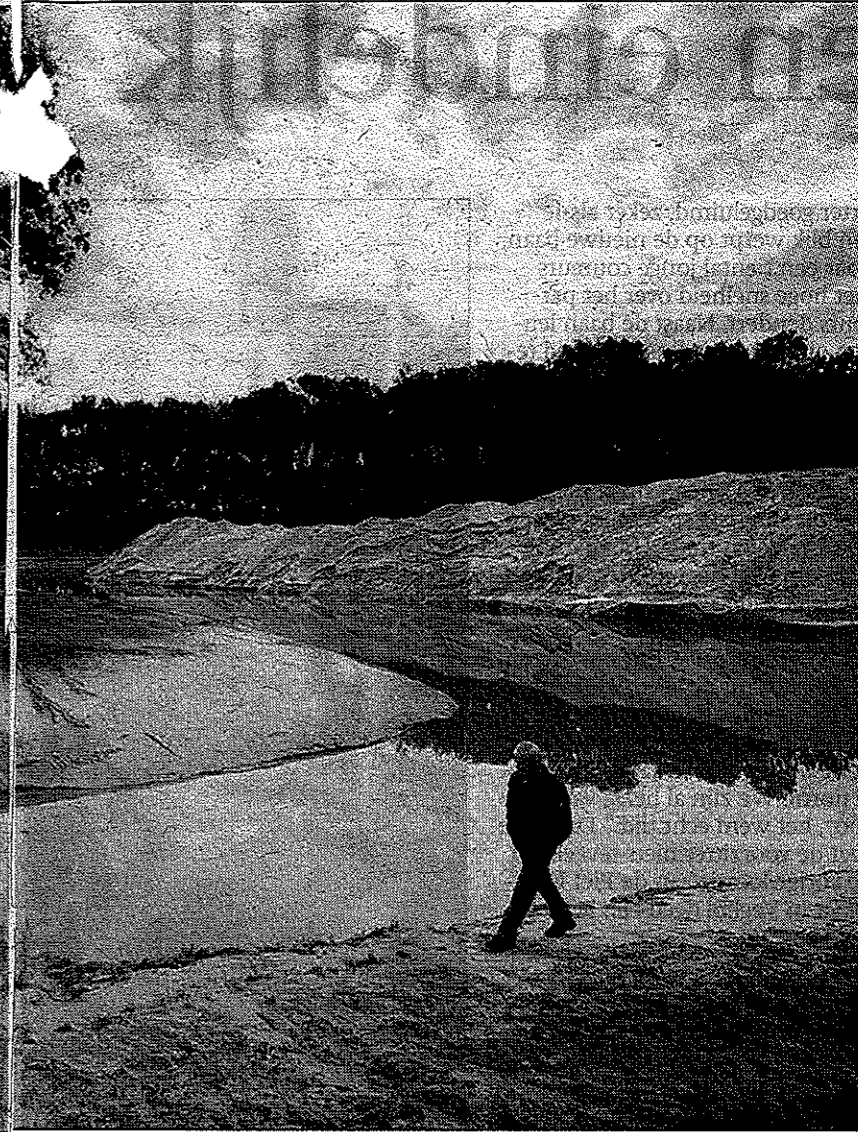

sen, want die krijgen aan die kant hun paaigebied in de vijver.” Op het terrein dat ooit van de vliegbasis is geweest, stonden enkele barakken die al gesloopt zijn. Het en der staan staan nog wel enkele flinke muren die aan die periode herinneren. Eén van die restanten staat op 'het eiland' in de nieuwe vijver. „Daar is een vleermuisenkelder tegenaan gebouwd en met aarde afgedekt. De vleermuisen kunnen er van één kant invliegen.” Omdat het van belang is dat de beestjes ongemoeid blijven, zijn de bruggetjes die het eiland met het 'vasteland' zouden verbinden, alsnog geschrapt. De vijver zelf ziet er ongeveer uit als de helft van een yin-yangteken en heeft een oppervlakte van 13.500 vierkante meter. Van Dijk:

„Er komen drie steigers voor rolstoelers, vlakbij de ingang en dan aan weerszijden nog. Mindervaliden hoeven zich dus niet tot één plek beperkt te voelen. Verder komt er een verhard pad rond de hele vijver. Het gaat er geweldig mooi uitzien.” Er worden nog plaatsen ingericht waar auto's en fietsen geparkeerd kunnen worden. Van Dijk wijst op tekening de plek aan waar een groot bord De Peelsche Heide komt staan. Gaandeweg heeft het gebied al wat beplanting gekregen, maar half november komen er honderden planten, struiken en kruiden bij. „Dan houdt de gemeente Uden alvast de boomplantdag, en alle basisscholen gaan hier dan aan de slag. Echt, de medewerking van de gemeente is perfect.”

daarna leden voor visclub te kunnen werven

voor De Peel

De Peelse visvijver in wording. Op het eiland is de vleermuisbunker te zien. Op de voorgrond voorzitter Joop van Dijk van visclub De Peelsche Heide.
foto **Jeroen Appels/van Assendelft**

En dan komt het moment dat Van Dijk en zijn medebestuurleden -Carlo van Lieshout, Rutger van Ras en Rik Bijvelds- eindelijk actief leden kunnen gaan werven. „Want tot nu toe hadden we niks te bieden. Vissen leeft in Odiliapeel, goed dat we straks een eigen viswater hebben. Dan hoeft de jeugd niet meer naar Uden. Vijftig leden hebben we zo, maar ik denk zelf dat het er eerder honderd zijn. En liefhebbers uit de buurt zijn straks zonder meer ook erg welkom.” De contributie? „Rond 35 euro per jaar, dan heb je de visakte erbij.” Als opslagplaats voor materialen

gaat de nieuwe club straks zelf een zeecontainer bij de vijver neerzetten en afdekken met zand zodat het een bunker op het voormalig militair terrein lijkt. Voor Van Dijk zelf komt dit project langzaamaan ten einde. „Ik vind het fantastisch, ik kan niet in woorden zeggen wat het me doet dat het nu zover is. Ik ben jager en een groot natuurmens. Ik vind gewoon alles mooi, dat wil je niet weten. Een bij op een bloem al. Ik zie hier ook van alles: goudvink, ijsvogeltje. Dieren gaan dit gebied straks nog meer ontdekken. Reeen zijn er al. Nog even wachten tot december.